

bør formeentlig tillægges en saa fremragende Betydning mellem Foranstaltningerne til Huusdyravlens Fremme i Almindelighed, at der er Foie til at holde Hestene ganske ude fra de øvrige Huusdyr, hvorved man vinder, deels at man — hvad der, saavidt Ministeriet skjønner, ikke er forbundet med nogen Betænkelighed — fra Statens Side med Hensyn til de sidste kan opgive den hidtil stedfundne nærmere Control, idet man maa ansee det for et tilstrækkeligt Bidnesbyrd om, at Statens Præmiebidrag for de heromhandlede Huusdyrs Vedkommende stifter sin Nytte, at de Vedkommende, som erholde Bidraget, af egne Midler i samme Diemed udrede et lignende Beløb, deels at man uden forøget Udgift for Statskassen kan forhoie det Tilskud, der udelukkende er bestemt til Hesteavlens Fremme. Med dette Hensyn for Die har man foreslaaet det aarlige Tilskud af Kongeriget's Finansier til Præmier til Hesteavlens Fremme ansat til 14,000 (§ 3), idet man til de til Præmier alene til Hesteavlens Forbedring tidligere foreslaaede 10,000 Rb. har lagt et Beløb af 4,000 Rb., som udgjør, hvad Statskassen hidtil i Gjennemsnit har bidraget til Præmier for Heste paa de aarlige Dyrskuer. Disse 4,000 Rb. har man derhos afdraget i det til Præmier tidligere opførte Beløb af 7,600 Rb., hvorfor der til Præmier for andre Huusdyr kun foreslaaes bevilget 3,600 Rb. (§ 1):

Da det i høi Grad vil bidrage til at skaffe Hestestuerne deres rette Betydning, naar der udsættes betydelige Præmier, der kunne være saavel en Opmuntring til særligen at lægge sig efter Hesteavlens Forbedring som en Belønning for dem, der i denne Henseende have udrettet Noget, bør formeentlig de Districter, hvori Landet med Hensyn til Hestestuer inddeles, gives et større Omfang, efter Omstændighederne ogsaa udover Amtsgraenderne, og de Foreninger eller enkelte Mænd, som have Interesse for Sagen, opmuntres til at gjøre Tilskud til de af Staten udsatte Præmier, ved at indromme dem en tilsvarende Indflydelse paa Sagen. Naar disse Hensyn, som man har havt for Die ved Lovforslagets Affattelse, syldestgjøres, vil man kunne gjøre sig Haab om, at Hestestuerne ville faae den store almindelige Betydning for Hesteavlen, som de bør have, og at Anstuelserne om de

rette Midler til Hesteavlens Forbedring gjennem de ved Stuerne i en viid Kreds fremkaldte Discussioner og Kampe ville føres til den Klarhed, som de for Tiden fattes.

For dette Formaaels Opnaaelse vil det ogsaa være af Betydning, at Udbyttet af de ved Hestestuerne indvundne Erfaringer angaaende de samme vedrørende Forhold ikke gaaer tabt, men overgaaer fra det ene Hestestue til det andet.

Hvorvel Landstutteriet efter Forslaget vil vende nedlagt, ere Meningerne om denne Foranstaltning's Hensigtsmæssighed navnlig i Sylland saa deelte, at det er anseet for rigtigt at holde den Mulighed aaben at bevare nogle af de dermed forbundne Fordele. Hertil sigter det Forslag at bemyndige Ministeriet til, saalænge Rigsdagen maatte finde Foie til at bevilge de hertil fornødne Midler, ved Stamstutteriet at holde en Bestand af indtil 20 Hingste til Udstationering i Landet (§ 9). Herved har man havt for Die, deels at det har særlig Interesse, at Stamstutteriets Hingstillæg, ved Hjælp af hvilket denne Foranstaltning navnlig paataenkes gennemført efterhaanden, ikke ved Castration gaaer tabt for Hesteavlen — hvad vistnok oftere vil skee, naar Tillæget afhændes, uanseet de Bestemmelser, man maatte træffe for at hindre saadant —, deels at der muligen, naar Landstutteriet blev ophævet, vilde savnes gode Bestellere i de fra Stamstutteriet fjernere liggende Dele af Landet, deels endelig, at det kunde være i Statens Interesse at virke for Tillæg af de for Cavalleriet nødvendige Rideheste, som ved Algerbrugers Fremstrid ellers let veent kunde blive fortrængte af Trædbyr. At nogle af de af Landstodhingstene, som dertil maatte findes stilkede, istedetfor at afhændes for en rimeligviis ringe Pris, anbringes ved Stamstutteriet (§ 2), vil formeentlig ogsaa findes i sin Orden.

Af de øvrige Punkter, som omhandles i dette Lovforslag, skal man her kun udhæve, at Ministeriet fremdeles maa holde paa, at det Frederiksborgske Stod i Stamstutteriet gives en saadan Udvidelse, at man med Grund kan vente væsentlig Forbedring af Landets Hesteavl ved sammes Virksomhed (§ 9).

Sluttelig bemærkes, at man har udeladt §§ 19 og 20 i det af Folkethinget vedtagne